

Leviticus 21:16-23

(16) ה' spoke further to Moses: (17) Speak to Aaron and say: No man of your offspring throughout the ages who has a defect shall be qualified to offer the food of his God. (18) No one at all who has a defect shall be qualified: no man who is blind, or lame, or has a limb too short or too long; (19) no man who has a broken leg or a broken arm; (20) or who is a hunchback, or a dwarf, or who has a growth in his eye, or who has a boil-scar, or scurvy, or crushed testes. (21) No man among the offspring of Aaron the priest who has a defect shall be qualified to offer ה's offering by fire; having a defect, he shall not be qualified to offer the food of his God. (22) He may eat of the food of his God, of the most holy as well as of the holy; (23) but he shall not enter behind the curtain or come near the altar, for he has a defect. He shall not profane these places sacred to Me, for I ה' have sanctified them.

ויקרא כ"א:ט"ז-כ"ג

(טז) וידבר ה' אל-משה לאמר: (יז) דבר אל-אהרן לאמר איש מזרעך לדורתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלקיו: (יח) כי כל-איש אשר-בן מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע: (יט) או איש אשר-יהיה בו שבר רגל או שבר יד: (כ) או-גבן או-זק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשד: (כא) כל-איש אשר-בן מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את-אש ה' מום בו את לחם אלקיו לא יגש להקריב: (כב) לחם אלקיו מקדשי הקדשים ומן-הקדשים יאכל: (כג) אך אל-הפרכת לא יבא ואל-המזבח לא יגש כי-מום בו ולא יחלל את-מקדשי כי אני ה' מקדשם:

Leviticus 22:17-25

(17) ה' spoke to Moses, saying: (18) Speak to Aaron and his sons, and to all the Israelite people, and say to them: When any person of the house of Israel or of the strangers in Israel presents a burnt offering as the offering for any of the votive or any of the freewill offerings that they offer to ה', it must, to be acceptable in your favor, be a male without blemish, from cattle or sheep or goats. (20) You shall not offer any that has a defect, for it will not be accepted in your favor. (21) And when any party offers, from the herd or the flock, a sacrifice of well-being to ה' for an explicit vow or as a freewill offering, it must, to be acceptable, be without blemish; there

ויקרא כ"ב:י"ז-כ"ה

(יז) וידבר ה' אל-משה לאמר: (יח) דבר אל-אהרן ואל-בניו ואל כל-בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן-הגר בישאל אשר יקריב קרבנו לכל-נדריהם ולכל-נדבותם אשר-יקריבו לה' לעלה: (יט) לרצונכם תמים זכר בבקר בפעלים ובעזים: (כ) כל אשר-בן מום לא תקריבו כי-לא לרצון יהיה לכם: (כא) ואיש כי-יקריב זבח-שלמים לה' לפלא-נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל-מום לא יהיה-בו: (כב) עזרת או שבוע או-חרוץ או-יבלת או גרב או ילפת לא-תקריבו אלה לה' ואשה לא-תתנו מהם על-המזבח לה': (כג) ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: (כד) ומעוד וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו לה' ובארצכם לא תעשו: (כה) ומיד בין-כך לא

must be no defect in it. (22) Anything blind, or injured, or maimed, or with a wen, boil-scar, or scurvy—such you shall not offer to ה'; you shall not put any of them on the altar as offerings by fire to ה'. (23) You may, however, present as a freewill offering an ox or a sheep with a limb extended or contracted; but it will not be accepted for a vow. (24) You shall not offer to ה' anything [with its testes] bruised or crushed or torn or cut. You shall have no such practices in your own land, (25) nor shall you accept such [animals] from a foreigner for offering as food for your God, for they are mutilated, they have a defect; they shall not be accepted in your favor.

תקריבו את־לחם אֱלֹקֵיכֶם מִכֹּל־אֵלֶּה כִּי מִשְׁחָתָם
בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יֵרָצוּ לָכֶם: {ס}

Mishnah Kelim 1:9

(9) The area between the porch (ulam) and the altar is holier, for [priests] who have blemishes or unkempt hair may not enter it. The Hekhal is holier, for no one whose hands or feet are unwashed may enter it. The Holy of Holies is holier, for only the high priest, on Yom Kippur, at the time of the service, may enter it. Rabbi Yose said: in five respects the area between the porch and the altar is equal to the Hekhal, for those afflicted with blemishes or with a wild growth of hair, or who have drunk wine or whose hands or feet are unwashed may not enter there, and the people must keep away from the area between the porch and the altar when the incense is being burned.

משנה כלים א':ט'

(ט) בין האולם ולמזבח מקדש ממנה, שאין בעלי מומין ופרועי ראש נכנסים לשם. ההיכל מקדש ממנו, שאין נכנס לשם שלא רחוץ ידים ורגלים. קדש הקדשים מקדש מהם, שאין נכנס לשם אלא כהן גדול ביום הכפורים בשעת העבודה. אמר רבי יוסי, בחמשה דברים בין האולם ולמזבח שוה להיכל, שאין בעלי מומין, ופרועי ראש, ושתויי יין, ושלא רחוץ ידים ורגלים נכנסים לשם, ופורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה:

Temple Scroll, col. 45:11–14

ואיש כּיֹא ישכב עם אשתו שכבת זרע לוא יבוא אל כּול עיר
המקדש אשר אשכּין שמי בה שלושת ימים כּול איש עור
לוא יבואו לה כּול ימיהמה ולוא יטמאו את העיר אשר אני שוכן
בתוכה כּי אני ה' שוכן בתוך בני ישראל לעולם ועד

Deuteronomy 15:19-23

(19) You shall consecrate to your God 'ה all male firstlings that are born in your herd and in your flock: you must not work your firstling ox or shear your firstling sheep. (20) You and your household shall eat it annually before your God 'ה in the place that 'ה will choose. (21) But if it has a defect, lameness or blindness, any serious defect, you shall not sacrifice it to your God 22) 'ה. Eat it in your settlements, the impure among you no less than the pure, just like the gazelle and the deer. (23) Only you must not partake of its blood; you shall pour it out on the ground like water.

Deuteronomy 17:1

(1) You shall not sacrifice to your God 'ה an ox or a sheep that has any defect of a serious kind, for that is abhorrent to your God 'ה.

דברים ט"ו:י"ט-כ"ג

(יט) כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בַּבֶּקֶרֶךְ וּבַצֹּאֲנָה הַזָּכָר תִּקְדָּשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בַּבֶּכֶר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגַּז בַּכּוֹר צֹאֲנֶךָ: (כ) לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שְׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר ה' אֶתְּהָ וּבֵיתְךָ: (כא) וְכִי־יִהְיֶה בּוֹ מוֹם פֶּסֶחַ אוֹ עוֹר כָּל מוֹם רָע לֹא תִזְבְּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: (כב) בַּשָּׂעִרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יִחָדּוּ כִּצְבִי וְכֹאִיל: (כג) רֵק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם: {פ}

דברים י"ז:א'

(א) לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם כָּל דְּבַר רָע כִּי תוֹעֵבֶת ה' אֱלֹהֶיךָ הוּא: {ס}

Rationales for Disqualification of a Cohen Ba'al Mum

Rashi on Leviticus 21:18:1

FOR ANY MAN THAT HATH A BLEMISH SHALL NOT APPROACH — This means: it is not right that he should approach; It expresses the same idea as (Malachi 1:8) “[And if ye offer the blind for sacrifice, is it not evil? and if ye offer the lame or sick, is it not evil?] offer it now unto thy governor! [will he be pleased with thee?]”.

Mizrachi, Leviticus 21:18:1

...For it is not fit that [a Kohein with a blemish] should offer sacrifices just as it is not fit for a blemished sacrifice to be offered...

רש"י על ויקרא כ"א:י"ח:א'

כי כל איש אשר בו מום לא יקרב. אינו דין שיקרב, כמו הקריבהו נא לפחתך (מלאכי א'):

מזרחי, ויקרא כ"א:י"ח:א'

כי אינו ראוי שיקרב שכמו שאין ראוי שיהיה הקרבן בעל מום

Guide for the Perplexed, Part 3 45:8

(8) In order to raise the estimation of the Temple, those who ministered therein received great honour: and the priests and Levites were therefore distinguished from the rest. It was commanded that the priests should be clothed properly with beautiful and good garments, "holy garments for glory and for beauty" (Exod. 28:2). **A priest that had a blemish was not allowed to officiate; and not only those that had a blemish were excluded from the service, but also--according to the Talmudic interpretation of this precept--those that had an abnormal appearance; for the multitude does not estimate man by his true form but by the perfection of his bodily limbs and the beauty of his garments, and the temple was to be held in great reverence by all.**

מורה נבוכים, חלק ג' מ"ה:ח'

ולהגדיל הבית עוד - הגדיל מעלת עובדיו ונבדלו 'הכהנים והלויים' וציוה להלביש ה'כוהנים' בגדים נאים ומלבושים יפים וטובים "בגדי קודש לכבוד ולתפארת" ושלא ישמש ב'עבודה' 'בעל מום' ולא בעל מום לבד אלא הכיעורים גם כן 'פוסלים' ב'כהנים' - כמו שהתבארה בתלמוד זאת ה'מצוה' - מפני שההמון לא יגדל אדם אצלם בצורתו האמיתית אלא בשלמות איבריו ויפי בגדיו; והמכוון - שתהיה לבית גדולה ותפארת אצל הכל.

A Cohen Ba'al Mum nonetheless retains his status as Cohen

Rashi on Leviticus 21:1

רש"י על ויקרא כ"א:א'

(א) אמר אל הכהנים. אמר ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים (יבמות קי"ד): (ב) בני אהרן. יכול חללים ת"ל הכהנים: (ג) בני אהרן. אף בעלי מומין במשמע:

Birkat Cohanim

Numbers 6:22-27

(22) ה' spoke to Moses: (23) Speak to Aaron and his sons: Thus shall you bless the people of Israel. Say to them:
(24) ה' bless you and protect you!
(25) ה' deal kindly and graciously with you!
(26) ה' bestow [divine] favor upon you and

במדבר ו':כ"ב-כ"ז

(כב) וידבר ה' אל-משה לאמר: (כג) דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמר פה תברכו את-בני ישראל אמור להם: {ס} (כד) יברכה ה' וישמרך: {ס} (כה) יאר ה' | פניו אליך ויחנך: {ס} (כו) ישא ה' | פניו אליך וישם לך שלום: {ס} (כז) ושמך את-שמי על-בני ישראל ואני

grant you peace! (27) Thus they shall link My name with the people of Israel, and I will bless them.

אֲבָרְכֶם: {ס}

Leviticus 9:22-23

(22) Aaron lifted his hands toward the people and blessed them; and he stepped down after offering the sin offering, the burnt offering, and the offering of well-being. (23) Moses and Aaron then went inside the Tent of Meeting. When they came out, they blessed the people; and the Presence of ה' appeared to all the people.

ויקרא ט':כ"ב-כ"ג

(כב) וישא אהרן את ידיו אליהם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלים: (כג) ויבא משה ואהרן אל-אהל מועד ויצאו ויברכו את-העם וירא כבוד-ה' אל-כל-העם:

Sifrei Devarim 208

ספרי דברים ר"ח

(א) (ה) ונגשו הכהנים בני לוי, מכלל שנאמר (דברים יח ז) ושרת בשם ה' אלקיו אין לי אלא תמימים בעלי מומים מנין תלמוד לומר בני לוי. כי בם בחר ה' אלקיך [לשרתו ולברך בשמו] מגיד ש[אין] ברכת כהנים כשירה בבעלי מומים.
(ב) לשרתו ולברך בשם ה', מקיש ברכה לשירות מה שירות בעמידה אף ברכה בעמידה.

Deuteronomy 21:5-7

(5) The priests, sons of Levi, shall come forward; for your God ה' has chosen them for divine service and to pronounce blessing in the name of ה', and every lawsuit and case of assault is subject to their ruling. (6) Then all the elders of the town nearest to the corpse shall wash their hands over the heifer whose neck was broken in the wadi. (7) And they shall make this declaration: "Our hands did not shed this blood, nor did our eyes see it done.

דברים כ"א:ה'-ז'

(ה) ונגשו הכהנים בני לוי כִּי בָם בָּחַר ה' אֱלֹקֶיךָ לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשֵׁם ה' וְעַל־פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל־רִיב וְכָל־נִגַּע: (ו) וְכָל זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא הַקְּרִבִּים אֶל־הַחֹל לִי רִחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֵגְלָה הָעֲרוּפָה בְּנָחַל: (ז) וְעָנוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא (שפכה) [שָׁפְכוּ] אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ:

Taanit 26b-27a

the Rabbi Yehoshua ben Levi said in the

תענית כ"ו ב-כ"ז א

אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא: למה

name of bar Kappara: Why is the portion of the priest who recites the benediction (see Numbers 6:22–27) **juxtaposed with the portion of the nazirite** (see Numbers 6:1–21)? They are juxtaposed **to say** that **just as it is prohibited** for a nazirite to drink wine, **so too, it is prohibited for a priest who recites the benediction** to drink wine. Rabbi Zeira's father, and some say it was Oshaya bar Zavda, **strongly objects to this** explanation. If you wish to compare these two cases, you can argue as follows: **Just as it is prohibited** for a nazirite to eat grape **pits**, as he may not partake of any of the products of a grapevine, **so too, it should be prohibited for a priest who recites the benediction** to eat grape **pits**. Certainly a priest is not barred from raising his hands after eating a few grape pits. Rather, **Rabbi Yitzhak said that the verse states: "To minister to Him and to bless in His name"** (Deuteronomy 10:8). **Just as it is permitted** for a priest **who ministers** to God in the Temple to partake of grape **pits**, **so too, it is permitted** for a **priest who recites the benediction** to partake of grape **pits**. The Gemara asks: **If so, then just as a priest who ministers** in the Temple may **not** be physically **blemished, so too, a priest who recites the benediction** may **not** be **blemished**. The Gemara rejects this suggestion: The priest who recites the benediction **is also juxtaposed to a nazirite**, who is not affected by a blemish. The Gemara asks: **And what did you see that you juxtaposed** the cases **in favor of a leniency?** Perhaps you should **juxtapose for a stringency**, by comparing the priest who recites the benediction to a nazirite with regard to grape pits, and comparing him to a priest ministering in the Temple in relation to the prohibition against reciting the benediction if he has a physical blemish. The Gemara explains: These proofs **are** cited merely as **support** for *halakhot* that apply **by**

נסמכה פרשת כהן מברך לפרשת נזיר? לומר: מה נזיר אסור ביין, אף כהן מברך אסור ביין. מתקיף לה אבוה דרבי זירא, ואמרי לה אושעיא בר זבדא: אי מה נזיר אסור בחרצן — אף כהן מברך אסור בחרצן! אמר רבי יצחק, אמר קרא: "לשרתו ולברך בשמו", מה משרת מותר בחרצן — אף כהן מברך מותר בחרצן. אי מה משרת — בעל מום לא, אף כהן מברך — בעל מום לא! הא איתקש לנזיר. ומאי חזית דמקשת לקולא? אקיש לחומרא! אסמכתא ניהו מדרבנן, ולקולא. אלו הן מעמדות. לפי שנאמר: "צו את בני ישראל כו"...

rabbinic law, and consequently, they are interpreted **as a leniency**, not a stringency.

Tosafot on Taanit 27a:1:1

...

תוספות על תענית כ"ז א' א' א'

אי מה משרת בעל מום לא אף מברך בעל מום
לא. פי' כיון דילפינן ג"ש ממשרת נימא כמו
משרת דמשרת בעל מום לא אף מברך וכו'
ומשני הא איתקש לנזיר וכו' מכאן נראה דבעל
מום מברך ברכת כהנים מדקא חזינן דהש"ס
רוצה ללמוד מברך ממשרת ולבעל מום ודחינן
ליה אם כן נראה דלענין נשיאת כפים כהן בעל
מום נושא כפיו ומכאן יש להוכיח דכהן שהמיר
דתו נושא כפיו וכשר לישא כפיו ולקרות
בתורה כמו שלא המיר וראיה מהא דכהנים
ששימשו בבית חוניו לא ישמשו במקדש אבל
נוטלים חלק עם אחיהם כמו בעלי מומין
מדקאמר שהם כבעלי מומין משמע דכל עבודה
שבעל מום ראוי לעשות יעשו וכהן בעל מום
נושא כפיו:

Torah Temimah on Torah, Numbers 6:23

תורה תמימה על התורה, במדבר ו' כ"ג

(א) כה תברכו. תניא, א"ר יהושע בן לוי משום
בר קפרא, למה נסמכה פרשת כהן מברך
לפרשת נזיר, לומר לך, מה נזיר אסור ביין אף
כהן מברך אסור ביין, מכאן לשכור שאסור
בנשיאת כפים.

*ומפרש בגמרא אי מה נזיר אסור בחרצן אף כהן מברך אסור בחרצן ת"ל (פ' עקב) לשרתו ולברך בשמו, מה משרת מותר
בחרצן אף כהן מברך מותר בחרצן, ונראה שייכות ענין כהן מברך למשרת ע"פ המבואר במנחות י"ח א' דנשיאת כפים
היתה נחשבת במקדש עבודה כשאר עבודות קדשים, וא"כ הוי זה בכלל משרת.
אך לא ידעתי ל"ל בכלל היקש זה תיפק ליה דזיל בתר טעמא, דנזיר דענינו בכלל קדושה ופרישות מתענוגי עוה"ז ממילא
אסור גם בחרצן, משא"כ כהן מברך דעיקר הקפידא בשכרות שתהא דעתו מיושבת עליו בעת הברכה ממילא מותר בחרצן
שאינו מטריד דעתו כשכרות. ואפשר גם כונת הגמרא מה משרת מותר בחרצן וכו' היא כמש"כ, ר"ל דכל עבודות שבמקדש
מותרות בחרצן מפני שאינו מטריד הדעת ממילא גם ברכת כהנים כן, ודו"ק.
ומפרש עוד בגמרא בסוגיא כאן אי מה כהן משרת בעל מום לא, אף כהן מברך בע"מ לא, ומשני הא אתקש לנזיר, וכמו
שנזיר אף אם הוא בעל מום מקבל עליו נזירות כך כהן אף אם הוא בע"מ מברך, ומכיון לסמיכת הפרשיות שלפנינו כמבואר
למה נסמכה פרשת כהן מברך לפרשת נזיר וכו'. וכתבו התוס' מכאן נראה דבע"מ מברך ברכת כהנים וכו', וכ"כ במנחות
ק"ט א', ועיין בדבריהם בסוטה ל"ט א'.
ואני תמה מאוד על הגמרא כן על התוס' שחקרו בכלל הענין אם כהן בע"מ נושא את כפיו, והא מפורש איתא בספרי
ס"פ שופטים (כ"א ה') ונגשו הכהנים בני לוי לשרתו ולברך בשם ה' דריש שם בספרי אין לי אלא תמימים, בעלי מומים
מניין ת"ל בני לוי, כי במ בחר ה' אלקיך לשרתו ולברך בשם ה' מגיד שברכת כהנים כשרה בבעל מומים, ועיי"ש לפנינו

בבאור דרשה זו, והרי מבואר מפורש דרשה גמורה שכהן בע"מ נושא את כפיו, ול"ל כל החקירות והסברות בזה. ויותר מזה קשה לי, דבמגילה כ"ד ב' מבואר במשנה וגמרא דכהן בע"מ לא ישא את כפיו מפני שהעם מסתכלין בו, ויש שכתבו הטעם ע"פ האגדה דהמסתכל בכהנים בשעה שעולין לדוכן עיניו כהות, ויש שכתבו בשם הירושלמי דע"י ההסתכלות מסיחין דעתם, ולא ידעתי בכלל מנין לנו לחדש גזירות בדבר שמפורש היתרו בתורה. ומה שמבואר בגמרא שאם היה הכהן דש בעירו, כלומר שכולם מכירים אותו עולה לדוכן, מפני שהצבור לא יסתכלו בו, ובאו"ח סי' קכ"ח ס"ל בארו בזה פרטי דינים, תמיהני שלא העירו דהעיקר צ"ל אם המום הוא דש וניכר להצבור, אבל אם המום חדש ונולד זה לא כביר הלא בודאי יסתכלו בו גם אם הכהן עצמו דש וניכר להצבור, וזה סברא קרובה ומתקבלת, ועם זה דין מחודש, וצריך תלמוד..

לשרתו ולברך בשם ה'

Sifrei Devarim 208:1

(1) (Devarim 21:5) "Then there shall draw near the Cohanim, the sons of Levi": What is the intent of this? (i.e., Don't we know that the Cohanim are the sons of Levi?) — Because it is written (*Ibid.*) "for them did the L-rd your G-d choose to serve Him," I might think that only unblemished Cohanim are eligible (for this rite); it is, therefore, written "the sons of Levi" — to teach that blemished Cohanim are eligible for the breaking of the neck of the heifer.

ספרי דברים ר"ח:א'

(א) (ה) ונגשו הכהנים בני לוי, מכלל שנאמר (דברים יח ז) ושרת בשם ה' אלקיו אין לי אלא תמימים בעלי מומים מנין תלמוד לומר בני לוי. כי בס' בחר ה' אלקיך [לשרתו ולברך בשמו] מגיד שאין ברכת כהנים כשירה בבעלי מומים.

Mishnah Megillah 4:7

A priest who has blemishes on his hands may not lift his hands to recite the Priestly Benediction. Because of his blemish, people will look at his hands, and it is prohibited to look at the hands of the priests during the Priestly Benediction. **Rabbi Yehuda says: Even one whose hands were colored with *satis*, a blue dye, may not lift his hands** to recite the Priestly Benediction **because the congregation will look at him.**

משנה מגילה ד':ז'

כֹּהֵן שֵׁשׁ בְּיָדָיו מוֹמִין, לֹא יִשָּׂא אֶת כַּפָּיו. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, אִם מִי שֶׁהָיוּ יָדָיו צְבוּעוֹת אֶסְטִים וּפּוֹאָה, לֹא יִשָּׂא אֶת כַּפָּיו, מִפְּנֵי שֶׁהָעָם מִסְתַּכְּלִין בּוֹ:

Shulchan Arukh, Orach Chayim 128

Raising the Hands

(30) One who has an defect on his face or his hands, for example: "bohakniyot", "akumot",

שולחן ערוך, אורח חיים קכ"ח

(א) נשיאת כפים ואיזה דברים הפוסלין בכהן...
(ל) מי שיש לו מום בפניו או בידיו כגון שהם בוהקניות או עקומות או עקושות [בוהקניות פירוש מין נגע לבן ורש"י פירש לינטלי"ש בלע"ז. עקומות כפופות. עקושות לצדדיהן

or "akushot" ("bohakniyot" means a type of white lesions, and Rashi explains it means spotted like "lentils" in the non-Hebrew vernacular; "akumot" means crooked; "akushot" means bent to the sides. The Ran explains: "akumot" means that his hand is curved backwards; "akushot" means he is unable to separate his fingers) should not lift his hands [in the priestly blessing] because the congregation will stare at it. And the same applies for one who has an defect on his feet, in a place where they ascend to the platform without socks. And so too one who has spittle/mucus [drooling] down his beard, or if his eyes tear up, and similarly, one who is blind in one of his eyes; [any of these] should not lift his hands. However, if he is "broken in" in his city, meaning that they are used to him and everyone is familiar that he has this defect, he may raise his hands, even if he is blind in both eyes. Anyone who has stayed in the city for thirty days is called "broken in" in his city, but only in his city — whereas if he happened to go to a different city and stayed there thirty days, no. Even if he did not come to remain in the city to become one of the city residents, but rather he came to become a schoolteacher or scribe or attendant for a year or half a year, this is considered "broken in" in his city thirty days.

(31) If the custom of the place is for the Kohanim to drape the tallit over their faces, even if there are many deformities on his face and hands, he may lift his hands [in the the priestly blessing]. Gloss: This is only if his hands are inside the tallit, but if they are outside, the tallit is of no benefit for his hands.

(32) If his hands are the color of "istis" or "puah" (which are types of [blue and red] dyes), he should not lift his hands [to perform the priestly blessing] because the congregation will stare at them. But if this is the occupation of most of the city [i.e. their occupation causes their hands to become

והר"ן פי' עקומות שנתעקמה ידו אחורנית. עקושות שאינו יכול לחלק אצבעותיו] לא ישא את כפיו מפני שהעם מסתכלין בו וה"ה למי שיש מומין ברגליו במקום שעולים לדוכן בלא בתי שוקיים וכן מי שריריו יורד על זקנו או שעניו זולפים דמעות וכן סומא באחד מעיניו לא ישא את כפיו ואם הי' דש בעירו דהיינו שהם רגילים בו ומכירין הכל שיש בו אותו מום ישא כפיו ואפי' הוא סומא בשתי עיניו וכל ששהא בעיר שלשי' יום מקרי דש בעירו ודוקא בעירו אבל אם הולך באקראי לעיר אחרת ושהא שם שלשים יום לא ואפילו לא בא לדור שם להיות מבני העיר אלא בא להיות שם מלמד או סופר או משרת שנה או חצי שנה חשוב דש בעירו בל' יום: (לא) אם מנהג המקום לשלשל הכהנים טלית על פניהם אפילו יש בפניו ובידיו כמה מומין ישא את כפיו: הגה ודוקא אם היו ידיו בפנים מן הטלית אבל אם הם מבחוץ לא מהני הטלית לידיו:

(לב) היו ידיו צבועות אסטיס ופואה [אסטיס ופואה' פירוש מיני צבעים] לא ישא את כפיו מפני שהעם מסתכלין בהם ואם רוב העיר מלאכתן בכך ישא את כפיו: (לג) מי שאינו יודע לחתוך האותיות כגון שאומר לאלפי"ן עייני"ן ולעייני"ן אלפי"ן וכיוצא בזה לא ישא את כפיו:

dyed/discolored], he may raise his hands.

(33) One who does not know how to enunciate letters - for example, he who pronounces alephs as ayins and ayins as alephs, or similar examples, he should not lift his hands [to perform the priestly blessing].